

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Directia generala a finantelor publice Arges

DECIZIA nr. 16 / 2006
privind solutionarea contestatiei formulate de
SC X SRL
inregistrata la D.G.F.P. Arges sub nr./2006

Directia generala a finantelor publice Arges a fost sesizata de Activitatea de Control Fiscal Arges cu adresa nr./2006 inregistrata la D.G.F.P. Arges sub nr. /2006 asupra contestatiei formulate de SC X SRL din Pitesti.

SC X SRL din Pitesti prin adresa fara numar inregistrata la Directia generala a finantelor publice Arges sub nr./2006 a formulat contestatie impotriva deciziei de impunere nr./2005 emisa de Activitatea de Control Fiscal Arges prin care s-a dispus plata sumei de A RON reprezentind:

- B taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar;
- C RON dobinzi aferente taxei pe valoarea adaugata;
- D RON penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata.

Contestatia este depusa in termenul legal prevazut de art. 177 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 republicata privind Codul de procedura fiscala.

Directia generala a finantelor publice Arges constatand ca in speta sunt intrunite dispozitiile art. 175 si art. 179 (1) lit a din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 republicata privind Codul de procedura fiscala este competenta sa solutioneze contestatia formulata de SC X SRL din Pitesti.

I. Prin contestatia formulata societatea considera ca nu datoreaza sumele inregistrate in decizia de impunere nr./2005 intocmita ca urmare a raportului de inspectie fiscala nr./2005 prin care se stabilesc in sarcina sa obligatii datorate bugetului de stat in suma de A Ron reprezentind: TVA stabilit suplimentar in suma de B Ron, dobinzi aferente in suma de C Ron si penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata in suma de D RON.

Referitor la neacordarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata deductibila in suma de E Ron contestatoarea arata ca aceasta a avut la baza facturi emise de persoane juridice si reprezinta aprovizionari pentru societate.

In ceea ce priveste suma de F Ron reprezentand taxa pe valoarea adaugata dedusa de societate contestatoarea sustine ca intr-adevar nu a primit factura dar a solicitat o copie certificata.

Cu privire la taxa pe valoarea adaugata colectata de organul de control societatea considera ca nu datoreaza aceasta taxa deoarece prestarile de servicii au avut la baza contracte incheiate cu societati comerciale cu sediul in strainatate.

Avind in vedere ca serviciile prestate de societate au avut ca beneficiari persoane stabilite in strainatate , locul prestarii fiind in strainatate, “ prestatorii romani pot sa-si exercite dreptul de deducere..... societatea a procedat corect necalculind TVA.”

Fata de cele mentionate mai sus, contestatoarea solicita ”dispunerea anularii sumei de B Ron reprezentand taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar” si implicit a dobinzilor si penalitatilor de intarziere calculate ca urmare a neachitarii in termen a debitului datorat.

II. Prin decizia de impunere nr./2005 intocmita de Activitatea de Control Fiscal Arges organele de control au stabilit in sarcina contestatoarei o datorie de A Ron reprezentand : taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar in suma de B Ron, dobinzi in suma de C Ron si penalitati de intarziere aferente in suma de D Ron.

Urmare solutionarii cererii de rambursare s-a constatat ca societatea a dedus nejustificat taxa pe valoarea adaugata in suma de E Ron aferenta unor bunuri si servicii ce nu au legatura cu activitatea economica a societatii , facturile respective avind ca beneficiari persoane fizice .

De asemenea in luna mai 2005 societatea a dedus nejustificat taxa pe valoarea adaugata in suma de F Ron aferenta facturii emisa de SC Y SRL , factura prezentata in copie organelor de control.

Totodata din controlul efectuat s-a constatat ca societatea a facturat fara taxa pe valoarea adaugata o serie de prestari servicii catre clientii externi care nu beneficiaza de scutire de taxa pe valoarea adaugata.

S-a procedat astfel la colectarea taxei pe valoarea adaugata aferenta acestor facturi in suma de G Ron si la stabilirea unei taxe pe valoarea adaugata de plata in suma de H Ron si neacordarea taxei pe valoarea adaugata de rambursat in suma de J Ron.

Avind in vedere influenta deficientelor constatate asupra taxei pe valoarea adaugata organele de control au stabilit in sarcina societatii contestatoare o taxa pe valoarea adaugata suplimentara in suma de B Ron.

Pentru neachitarea in termen a debitului suplimentar calculat organele de control au stabilit dobinzi aferente in suma de C Ron si penalitati de intarziere aferente in suma de D Ron.

III. Prin referatul numar /2006 intocmit de Activitatea de Control Fiscal Arges se propune respingerea contestatiei formulate de SC X SRL din Pitesti ca neintemeiata.

IV. Luand in considerare constatarile organelor de control, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei, coroborate cu prevederile actelor normative in vigoare se retin urmatoarele :

Referitor la taxa pe valoarea adaugata in suma de E Ron si taxa pe valoarea adaugata in suma de F Ron, cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges este daca contestatoarea beneficiaza de drept de deducere pentru taxa pe valoarea adaugata inscrisa in facturi , in conditiile in care acestea nu sint emise pe numele sau iar societatea nu detine documente justificative care au stat la baza efectuarii acestei inregistrari.

In fapt pentru perioada verificata (ianuarie 2003- septembrie 2005) societatea si-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata pentru servicii care nu au legatura cu activitatea economica , precum si pentru facturi care nu au calitatea de document justificativ .

In drept cauza isi gaseste solutionarea in prevederile art. 24, alin.1, lit.a din Legea nr. 345/ 2002 republicată privind taxa pe valoarea adăugată care precizeaza:

“(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată orice persoană impozabilă trebuie să justifice suma taxei cu următoarele documente:

a) pentru deducerea prevăzută la art. 22 alin. (5) lit. a), cu facturi fiscale sau alte documente legal aprobate, emise pe numele său, de către persoane impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată;”

In legatura cu aceste prevederi la art.62 din normele de aplicarea a Legii 345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata aprobata prin HG nr.598/2002 se prevede:

“ ART. 62

(1) Documentele legale prevăzute la art. 24 alin. (1) lit. a) din lege, în baza cărora persoanele impozabile pot deduce taxa pe valoarea adăugată, sunt: exemplarul original al facturii fiscale sau alte documente specifice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară si contabilă si a normelor metodologice privind întocmirea si utilizarea acestora sau prin ordine ale ministrului finantelor publice, emise în baza Hotărârii Guvernului nr. 831/1997, bonurile fiscale emise de aparatele de marcat electronice fiscale, aprobate conform Ordonantei de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligatia agentilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, aparținând unităților de desfacere a carburantilor auto, dacă sunt stampilate si au înscrise denumirea cumpărătorului si numărul de înmatriculare a autovehiculului. Pentru achizițiile de bunuri supuse

accizelor documentul legal de deducere a taxei pe valoarea adăugată este exemplarul original al facturii fiscale speciale utilizate pentru circulația acestor produse, vizată de supraveghetorul fiscal. Facturile fiscale sau alte documente legale emise pe numele salariatilor unei persoane impozabile, aflați în deplasare în interesul serviciului, pentru cazarea în hoteluri sau alte unități similare, sunt documente legale de deducere a taxei pe valoarea adăugată, însoțite de decontul de deplasare întocmit conform prevederilor legale.”

Incepind cu anul 2004 sint incidente si prevederile art.145, alin.3 si alin.8, lit.a din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal care precizeaza:

ART. 145

“ (3) Dacă bunurile si serviciile achizitionate sunt destinate utilizării în folosul operatiunilor sale taxabile, orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul să deducă:

a) taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, si pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă;

b) taxa pe valoarea adăugată achitată pentru bunurile importate.

(8) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, orice persoană impozabilă trebuie să justifice dreptul de deducere, în functie de felul operatiunii, cu unul din următoarele documente:

a) pentru taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, si pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă, cu factură fiscală, care cuprinde informatiile prevăzute la art. 155 alin. (8), si este emisă pe numele persoanei de către o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată. Beneficiarii serviciilor prevăzute la art. 150 alin. (1) lit. b) și art. 151 alin. (1) lit. b), care sunt înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, justifică taxa dedusă, cu factura fiscală, întocmită potrivit art. 155 alin. (4);”

Din prevederile legale mentionate anterior se retine ca legiuitorul a conditionat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta bunurilor si serviciilor procurate de societate de utilizarea acestora pentru realizarea de operatiuni taxabile precum si justificarea acesteia cu exemplarul original al facturii fiscale.

Prin urmare se retine ca in mod legal organele de control au procedat la neacordarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata in quantum de K Ron inregistrata in contabilitatea societatii intrucat facturile respective nu au fost emise pe numele societatii iar factura nr./2005 primita de la SC Y SRL este in copie.

Fata de cele de mai sus urmeaza a se respinge ca neintemeiata contestatia societatii pentru acest capat de cerere.

Referitor la taxa pe valoarea adaugata in suma de G Ron aferenta prestatiilor si serviciilor pentru care societatea nu a colectat taxa pe valoarea adaugata, Directia generala a finantelor publice Arges este investita a se pronunta daca operatiunile efectuate de societate beneficiaza de scutire de taxa pe valoarea adaugata cu drept de deducere in conditiile in care acestea nu sint justificate cu documente legale .

In fapt in perioada supusa inspectiei fiscale societatea a realizat venituri potrivit facturilor emise din activitati constind in : “ urmarirea gestionarii santier... - gestionarea orelor , gestionarea personalului , planificarea muncii”, “ prestari servicii , organizare mixta, organizare societate”, “ prestari complementare pentru urmarirea gestionarii santier ... organizarea de sfarsit de santier ” , “ proiect urmarire lucrari”, etc.

Pentru aceste operatiuni societatea nu a colectat taxa pe valoarea adaugata aferenta considerind ca beneficiaza de scutire de taxa pe valoarea adaugata cu drept de deducere.

S.C. X SRL a fost infiintata in baza Legii nr.31/1990 republicata privind societatile comerciale, ca societate cu capital integral strain (actionar majoritar firma SC Q- persoana juridica franceza).

Intrucit operatiunile mentionate in facturile intocmite de societate nu au fost justificate cu documente legale si nici nu intra in categoria celor pentru care locul prestarii este considerat a fi in strainatate, organele fiscale au procedat la colectarea taxei pe valoarea adaugata in suma de G Ron si la calcularea unei taxe pe valoarea adaugata de plata in suma de H Ron.(G Ron - J Ron “ taxa pe valoarea adaugata neadmisa la rambursare”)

In drept la art.7 din Legea nr.345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata se prevede ca:

“(1) Locul prestărilor de servicii se consideră a fi în România când prestatorul își are stabilit în România sediul activității economice sau un sediu stabil de la care sunt prestate serviciile ori, în lipsa unui astfel de sediu, domiciliul sau reședința sa obișnuită, cu următoarele excepții pentru care locul prestării este:

.....
c) **locul unde beneficiarul are stabilit sediul activității sau, în lipsa acestuia, domiciliul stabil al acestuia. În această categorie se încadrează:**

- 1. închirierea de bunuri mobile corporale;**
- 2. operatiunile de leasing având ca obiect utilizarea bunurilor mobile;**
- 3. cesiunile si/sau concesiunile dreptului de autor, de brevete, de licente, de mărci de fabrică si de comert si alte drepturi similare;**
- 4. serviciile de publicitate;**

- 5. serviciile consultantilor, inginerilor, birourilor de studii, avocatilor, expertilor contabili si alte servicii similare;**
- 6. prelucrarea de date, furnizarea de informatii, realizarea si/sau furnizarea de programe informatice si/sau licențe de programe informatice;**
- 7. operatiunile bancare, financiare, de asigurare si/sau de reasigurare;**
- 8. punerea la dispozitie de personal;**
- 9. prestările intermediarilor care intervin în furnizarea serviciilor prevăzute la pct. 1 - 8; “.**

Referitor la scutirea de taxa pe valoare adaugata pentru aceste operatiuni la art.11(1), lit.i , din acelasi act normativ se precizeaza:

“(1) Sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată:

i) alte prestări de servicii efectuate de persoane impozabile cu sediul în România, contractate cu beneficiari din străinătate, în condițiile prevăzute prin normele de aplicare a prezentei legi;”.

In ceea ce priveste documntele necesare justificarii scutirii de taxa pe valoarea adaugata, a prestatiilor si serviciilor contractate cu beneficiari din strainatate la art.33, alin.1 , lit.d din Normele de aplicare a Legii nr.345/2002 aprobate prin HG.598/2002 se precizeaza:

“(1) Sunt scutite de taxă pe valoarea adăugată, potrivit art. 11 alin. (1) lit. i) din lege, operatiunile efectuate de persoane impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, contractate cu beneficiari cu sediul sau domiciliul în străinătate ori cu intermediari care acționează în numele sau în contul acestora, privind:

d) serviciile a căror contravaloare a fost inclusă în valoarea în vamă aferentă bunurilor din import;

.....

(2) Justificarea scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru serviciile prevăzute la alin. (1) lit. a), c) si d) se face cu:

a) facturile externe si facturile fiscale;

b) contractele încheiate cu partenerii externi sau comenzile acestora.”.

Incepind cu 01.01.2004 prevederile legale mentionate anterior se regasesc cu unele modificari de forma in Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Astfel in ceea ce priveste locul prestarii de servicii art.133 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal prevede :

“

(1) Locul prestării de servicii este considerat a fi locul unde prestatorul își are stabilit sediul activității economice sau un sediu permanent de la care serviciile sunt efectuate sau, în lipsa acestora, domiciliul sau reședința sa obișnuită.

(2) Prin excepție de la alin. (1), pentru următoarele prestări de servicii, locul prestării este considerat a fi:

c) sediul activității economice sau sediul permanent al beneficiarului pentru care sunt prestate serviciile sau, în absența acestora, domiciliul sau reședința obișnuită a beneficiarului în cazul următoarelor servicii:

1. închirierea de bunuri mobile corporale;

2. operațiunile de leasing având ca obiect utilizarea bunurilor mobile corporale;

3. transferul și/sau transmiterea folosinței drepturilor de autor, brevetelor, licențelor, mărcilor comerciale și al altor drepturi similare;

4. serviciile de publicitate și marketing;

5. serviciile de consultanță, de inginerie, juridice și de avocatură, serviciile contabililor și experților contabili, ale birourilor de studii și alte servicii similare;

6. prelucrarea de date și furnizarea de informații;

7. operațiunile bancare, financiare și de asigurări, inclusiv reasigurări, cu excepția închirierii de seifuri;

8. punerea la dispoziție de personal;

9. telecomunicațiile. Sunt considerate servicii de telecomunicații serviciile având ca obiect transmiterea, emiteră și recepția de semnale, înregistrări, imagini și sunete sau informații de orice natură prin cablu, radio, mijloace optice sau alte mijloace electromagnetice, inclusiv cedarea dreptului de utilizare a mijloacelor pentru astfel de transmisii, emiteri sau recepții; serviciile de telecomunicații cuprind, de asemenea, și furnizarea accesului la rețeaua mondială de informații;

10. serviciile de radiodifuziune și de televiziune;

11. serviciile furnizate pe cale electronică; sunt considerate servicii furnizate pe cale electronică: furnizarea și conceperea de site-uri informatice, mentenanță la distanță a programelor și echipamentelor, furnizarea de programe informatice - software - și actualizarea acestora, furnizarea de imagini, de texte și de informații și punerea la dispoziție de baze de date, furnizarea de muzică, de filme și de jocuri, inclusiv jocuri de noroc, transmiterea și difuzarea de emisiuni și evenimente politice, culturale, artistice, sportive, științifice, de divertisment și furnizarea de servicii de învățământ la distanță. Atunci când furnizorul de servicii și clientul său comunică prin curier electronic, serviciul furnizat nu reprezintă un serviciu electronic;

12. obligația de a se abține de la realizarea sau exercitarea, total sau parțial, a unei activități economice sau a unui drept menționat în prezenta literă;

13. prestările de servicii efectuate de intermediari care intervin în furnizarea prestărilor prevăzute în prezenta literă; “.

Referitor la documentele necesare justificării scutirii de taxa pe valoarea adăugată a prestațiilor efectuate către beneficiari străini, art.7, alin.2 din Ordinul nr.1846/2003 pentru aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirilor de taxă pe valoarea adăugată pentru exporturi și alte operațiuni similare, pentru transportul internațional și pentru operațiunile legate de traficul internațional de bunuri, prevăzute la art. 143 alin. (1) și la art. 144 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal precizează următoarele:

“(2) Prestările de servicii accesorii transportului și alte prestări de servicii aferente mărfurilor din import, a căror contravaloare a fost inclusă în valoarea în vamă potrivit prevederilor art. 139 din Legea nr. 571/2003, se justifică de unitățile prestatoare cu:

a) contractul încheiat cu unitatea transportatoare, cu importatorul mărfurilor ori cu beneficiarul din străinătate sau cu intermediari care acționează în numele ori în contul acestora sau comenzile date de acestia;

b) documentele prezentate de transportator sau de importatorul mărfurilor ori de intermediarul care acționează în numele ori în contul său, din care să rezulte că prestările de servicii respective sunt accesorii transportului sau sunt aferente mărfurilor importate; factura externă, în cazul prestărilor de servicii contractate cu beneficiari din străinătate sau cu intermediari care acționează în numele ori în contul acestora. “.

Prin urmare operațiunile ce trebuie efectuate pentru ca locul prestării să fie considerat sediul beneficiarului sunt bine definite și cuprind o serie de activități cum ar fi: operațiuni de leasing, servicii de publicitate, marketing, consultanță, etc.

Totodată pentru a beneficia de scutire de taxa pe valoarea adăugată pentru operațiunile efectuate cu beneficiari ce au sediul în străinătate societatea trebuie să justifice scutirea cu următoarele documente: contractul încheiat cu beneficiarul extern, facturile externe și facturile interne.

Din cadrul legal referitor prezentat precum și din analiza documentelor depuse la dosarul cauzei (contractele încheiate cu beneficiari externi, facturile fiscale și unele facturi externe toate în copie) se reține că acestea nu îndeplinesc condițiile legale pentru justificarea scutirii de taxa pe valoarea adăugată.

Astfel contractele încheiate cu diverși beneficiari și anume SC Q (în majoritatea cazurilor), firma M, firma N, etc, nu au caracterul unui contract în sensul Codului Comercial deoarece nu cuprind obiectul contractului, tarifele practicate pentru lucrările executate, răspunderea părților, condiții de plată și rezilierea contractului, număr de înregistrare, etc, încălcându-se și prevederile art.2, alin.2 din Legea nr.469/2002 privind unele măsuri pentru întărirea disciplinei contractuale care precizează:

“(2) Contractul trebuie să cuprindă în mod obligatoriu, în funcție de natura sa, clauze contractuale referitoare la: obligațiile ce revin părților în derularea contractului, condițiile de livrare și de calitate a bunurilor și/sau serviciilor,

termenele, modalitățile de plată și de garantare a plății pretului, instrumentele de plată și clauzele de consolidare a prețului în condițiile inflației și devalorizării, riscul contractual, precum și modul de soluționare a eventualelor litigii apărute în legătură cu derularea și executarea contractului. “.

Mai mult la dosarul cauzei nu se afla depuse facturi externe emise de societate iar facturile fiscale întocmite de petenta pentru activitățile desfășurate nu cuprind informațiile prevăzute expres la art.155, alin.8 din Legea nr. 571 / 2003 privind Codul fiscal conform caruia:

“ (8) Factura fiscală trebuie să cuprindă obligatoriu următoarele informații:

a)seria și numărul facturii;

b) data emiterii facturii;

c) numele, adresa și codul de înregistrare fiscală al persoanei care emite factura;

d) numele, adresa și codul de înregistrare fiscală, după caz, al beneficiarului de bunuri sau servicii;

e) denumirea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate;

f) valoarea bunurilor sau serviciilor, exclusiv taxa pe valoarea adăugată;

g) cota de taxă pe valoarea adăugată sau mențiunea scutit cu drept de deducere, scutit fără drept de deducere, neimpozabil sau neinclus în baza de impozitare, după caz;

h) valoarea taxei pe valoarea adăugată, pentru operațiunile taxabile.”

Or , din facturile existente la dosarul cauzei nu rezulta ca serviciile ar fi fost executate efectiv intrucat documentele respective nu contin date cu privire la prestațiile și tarifele efectuate , valoarea acestora in lei, cota de taxa pe valoarea adaugata și nici semantura delegatului care a receptionat lucrarea.

Desi in nota de relatii data de administratorul societatii existenta la dosarul cauzei se sustine ca societatea a efectuat servicii care constau in urmarirea planingului, de publicitate și marketing , din analiza facturilor și contractelor depuse la dosar nu reiese niciuna dintre activitățile mentionate mai sus.

Astfel prestarile de servicii constau in “ urmarirea gestionarii santier ...- gestionarea orelor , gestionarea personalului , planificarea muncii”, “ prestari servicii , organizare mixta, organizare societate”, “ prestari complementare pentru urmarirea gestionarii santier ... organizarea de sfarsit de santier ” , “ proiect urmarire lucrari”, etc.

Pe cale de consecinta intrucat prestarile de servicii (activitățile) mentionate in facturile întocmite nu au fost justificate cu documente legale și nici nu intra in categoria celor pentru care locul prestarii este considerat a fi in strainatate conform art.7 din Legea nr. 345/2002 și art.133, alin.2, lit.c din Legea nr.571/2003, societatea nu beneficiaza de scutire la plata taxei pe valoarea adaugata.

In concluzie organele fiscale in mod legal au procedat la colectarea taxei pe valoarea adaugata aferenta operatiunilor mentionate de societate in facturile fiscale in suma de G Ron, cu consecinta respingerii cererii de rambursare in suma de J Ron si a stabilirii unei taxe pe valoarea adaugata de plata in suma de H Ron.

Pentru considerentele aratate mai sus, contestatia urmeaza a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

Referitor la suma de C Ron reprezentand dobinzi aferente taxei pe valoarea adaugata si suma de D Ron reprezentand penalitati de inatrzire aferente taxei pe valoarea adaugata, cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges este daca SC X SRL datoreaza dobinzi si penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata in conditiile in care nu a achitat la termen debitul datorat, repectiv taxa pe valoarea adaugata de plata.

In fapt pentru neachitarea in termenele legale a sumei de L Ron reprezentand taxa pe valoarea adaugata de plata , organele de control au procedat la calculul dobinzilor in suma de C Ron si a penalitatilor de intarziere in suma de D Ron.

In drept cauza isi gaseste solutionarea in art. 33 din Legea nr. 345/ 2002 republicată privind taxa pe valoarea adăugată care precizeaza:

“ Pentru neplata integrală sau a unei diferente din taxa pe valoarea adăugată în termenul stabilit, persoanele impozabile datorează majorări de întârziere si penalități de întârziere calculate conform legislatiei privind calculul si plata sumelor datorate pentru neachitarea la termen a impozitelor si taxelor.”

Totodata in speta sunt incidente si prevederile art.115, alin.1, art.116, alin.1 si alin.5, si art.121, alin.1 din Ordonanta nr. 92/ 2003 republicată privind Codul de procedură fiscală conform caruia:

“ Art.115

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligatiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi si penalități de întârziere.”

“Art.116

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(5) Nivelul dobânzii se stabilește prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Finanțelor Publice, corelat cu nivelul dobânzii de referință a Băncii Naționale a României la care se adaugă 10 puncte procentuale, o dată pe an, în luna decembrie, pentru anul următor, sau în cursul anului, dacă rata dobânzii de referință se modifică cu peste 5 puncte procentuale.”

“Art. 121.

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,6% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadentei acestora până la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Având în vedere că SC X SRL datorează taxa pe valoarea adăugată în suma de L Ron pe care nu a achitat-o la termenul legal, aceasta datorează și sumele reprezentând măsura accesorie în raport cu debitul, respectiv dobânzi și penalități de întârziere, conform principiului de drept” *accessorium sequitur principale*”.

Ca urmare contestatia urmează a se respinge ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul art.24, alin.1, lit.a, art.7 din Legea nr.345/2002 republicată privind taxa pe valoarea adăugată, art.62, art.33, alin.1, lit.d din HG nr.598 / 2002 Normele de aplicare a Legii 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată aprobată, art.133, art.143, art.144, alin.1, art.155, alin.8, art.145, alin.3 și alin.8, lit.a din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, art.2, alin.2 din Legea nr.469/2002 privind unele măsuri pentru întărirea disciplinei contractuale, art.115 alin.1, art.116 alin.1, alin.5, art. 121 alin.1 din Ordonanța nr.92/2003 republicată, cu modificările și completările ulterioare, O.M.F. nr.519/ 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.

92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, coroborate cu prevederile art. 175, art.176,art. 177 ,art. 179 alin.1, art.180 si art.183 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 republicata privind Codul de procedura fiscala se :

DECIDE

Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulate de SC X SRL din Pitesti pentru suma de A Ron reprezentind :

- B RON taxa pe valoarea adaugata;(din care J Ron taxa pe valoarea adaugata neadmisa la rambursare)
- C RON dobinzi aferente taxei pe valoarea adaugata;
- D RON penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul Arges in termen de 6 luni de la comunicare, conform prevederilor legale.

DIRECTOR EXECUTIV

